

סוף סוף אפשר להוריד את המסכות.

הוידאו הזה יסייע לכם להוריד את המסכות קודם מהעיניים, מהאוזניים ומשם גם מהאף ומהפה. תוכלו ללמוד אם אתם בקבוצת הפטורים מחובת עטיית המסכות, כיצד יש לנהוג במי שפטור מהחובה הזו, ומה ניתן לעשות אם קיבלתם דו"ח בשל אי-עטיית מסכה.

תשתפו בבקשה כדי שאנשים יוכלו להתחיל לנשום שוב בישראל!

שלום לכולם אחיי ואחיותיי, אזרחי ואזרחיות ישראל, כאן עו"ד תמיר טורגל.

אני מקליט את ההודעה הזאת בקשר לענייני חובת עטיית מסכה ולגבי האנשים שפטורים ממנה ואני מבקש להתייחס מפני שפונים אליי המון המון אנשים בעניין האישורים לדבר הזה, האם צריך אותם, או לא צריך להשיג אישור, ואנסה להסביר בהקלטה הזאת את הדברים בצורה ברורה. אם מישהו ירצה ללמוד יותר אפשר למצוא סרטונים שלי בהקשר הזה או ראיונות שנעשו עמי וללמוד מעט יותר.

קודם כל מדובר בהוראת השעה שנקראת **צו בריאות העם נגיף קורונה החדש בידוד בית והוראות שונות**.

זאת הוראת השעה, אחת מיני רבות שיצאו בשנה האחרונה 2020 שעוסקת בטיפול בנגיף הקורונה החדש. כאן מדובר על בידוד בית הוראות שונות ואחת מההוראות השונות האלה בעמוד 8 היא חובת עטיית המסכה.

יש סעיף שהמספר שלו זה 3ה, שכותרתו חובת עטיית מסכה. אם אני לא טועה - רק בישראל, ספרד ועוד מדינה אחת בדרום אמריקה יש חובת עטיית מסכות גורפת.

ישראל היא בין המדינות הבודדות בעולם, ובכל מקום אחר בעולם, כמעט בכל העולם כולו, (ישראלים נוטים לשכוח את זה) **כמעט בכל העולם כולו לא רק שאין חובת עטיית מסכה, גם לא משתמשים במסכות**. אין שימוש, לא רואים אנשים ברחוב עם מסכות ולא רק שמצבם לא יותר גרוע אלא מצבם ברוב המקרים הרבה יותר טוב.

ככה שיש בכלל בעיה עם עצם ההוראה הזאת ומי שמכיר את הפעילות שלי יודע שאנחנו עסקים בפניה בקרוב למדינה ואם לא תהיה ברירה אחכ לבג"ץ כדי לשנות את החובה הזאת.

אבל עד אז אני רוצה להתייחס בהקלטה הזאת לאנשים שהם פטורים. המדינה קבעה אמנם חובה גורפת אבל היא גם קבעה ומכירה בכך שיש אנשים שהם פטורים מהחובה הזאת.

יש אנשים שהמדינה הכירה באופן ברור ומובהק שהם פטורים, כלומר, אם מישהו שומע את ההקלטה הזאת והוא פטור, צריך לדעת שאין לו מה להרגיש לא נעים ולא נוח, וזה שהציבור מתייחס אליו אולי בעוינות, זה דבר שהוא פסול מעיקרו ולא הוא אשם בשום דבר.

אבל, כדי להסביר את הדברים וכדי שאדם יוכל לדעת אם הוא פטור או לא, וגם אדם שאינו פטור יוכל להבין מה עומד מאחורי אנשים שהם פטורים והם אינם עוטים מסכה ואיך צריכים להתייחס אליהם ומה צריך לדרוש מהם אם בכלל, אני אסביר את הדברים כעת.

אני מבקש, מי שזה חשוב לו - להקשיב בקשב רב, כי הדברים הם ברורים וחשובים.

יש קבוצה אחת, למעשה שתי קבוצות:

קבוצה אחת שפטורה - קבוצה של ילדים עד גיל 7. כל ילד שהוא מתחת לגיל 7 - פטור מעיקר הדין. מה משמעות הדבר? שגם אם הילד מתחת לגיל 7 מסתובב במרחב הציבורי או בקניון או בכל מקום אחר וגם אם אין לו אישור או אסמכתא לגיל שלו, הוא עדיין פטור, כי הוא בגיל הנכון.

זאת אומרת, שאם הוא מקבל מההורים עותק של ספח תעודת הזהות שלהם בה מופיע השם שלו ומתי הוא נולד ואפשר לראות שהוא מתחת לגיל 7, וגם אם הוא לא מחזיק באסמכתא הזאת שמעידה על כך שהוא מתחת לגיל 7, הוא פטור בכל מקרה. זאת אומרת, שגם אם היה מחזיק מסמך כזה, אז מסמך כזה בסך הכל היה מאשר את זה שהוא פטור, לא המסמך עצמו היה פטור אותו ולכן העקרון הזה נשמר גם לגבי הקבוצה השניה של אנשים שהם בוגרים מעל גיל 7 ואני אסביר את הדברים:

בסעיף השני נכתב כך:

"אדם שמחמת מוגבלות נפשית, או רפואית, מתקשה באופן משמעותי לכסות את הפה ואת האף", זו לא לשון הסעיף המדויקת, יש שם עוד מספר דברים, אבל הם רלוונטיים למעט מאוד אנשים באוכלוסייה, אז אני לא מזכיר, אבל, רוב האנשים שפטורים יהיו מהסיבות האלה, או בהתאם לתנאים האלה. קודם כל, קושי משמעותי. מדובר על אדם שמתקשה באופן משמעותי לכסות את הפה ואת האף, כלומר, בעטיית המסכה והסיבה צריכה להיות איזשהו קושי, איזושהי מוגבלות, או שקשורה לעניינים נפשיים, או מסיבה רפואית. כנראה מסיבה רפואית אחרת. אדם שנמצא, שבאמת התנאים האלה חלים עליו, הוא פטור והוא פטור מעיקר הדין.

אני מדגיש את זה: גם אם אין לו אישור לכך, וגם אם הוא קיבל ממישהו איזשהו אישור או מסמך שמאשר שהוא פטור, לא המסמך ולא האישור פוטרים את האדם. לא הם מקנים לאדם את הזכות הזאת שהוא פטור מחובת עטיית המסכה, אלא, עצם זה שהוא עומד בתנאי הסעיף, לכל היותר אישור, נניח מרופא, רק יכול להעיד שהאדם הפטור יש לו עוד איזשהו מסמך שמעיד על כך, אבל לא המסמך עצמו נותן לו את הפטור. הוא פטור מכיוון שהוא עומד בתנאי הסעיף.

למעשה, המדינה לא אפשרה לאדם שיקבל אישור שיפטור אותו אלא קבעה, שיש תנאים ספציפיים שאם האדם עומד בהם, הוא פטור. אני מדגיש את הדברים האלה מכיוון שברגע שנכתבה הוראת שעה באופן הזה, יש שתי אפשרויות לאנשים לקרוא ולהבין.

אפשרות אחת היא האפשרות שלהבנתי היא האפשרות הסבירה והראויה. אדם קורא את מה שכתוב בסעיף ולא קורא לתוך הסעיף את מה שלא כתוב בו. האדם הסביר צריך במיוחד בהוראת השעה (הוראת שעה זה משהו שהוא לצורך השעה, לצורך זמני) שהיא צריכה להיות מאוד מאוד ברורה והיא אכן מאוד מאוד ברורה.

אדם שקורא את מה שכתוב שם ולא מוסיף לעצמו דברים ולא ממציא לעצמו המצאות, יכול לראות, שאין שם שום התייחסות לאישורים. ואדם אחר, זאת האפשרות השנייה שמנסה להשלים לתוך הסעיפים האלה, ואני יודע שהרבה שוטרים משתמשים בגישה הזאת ואומרים לאנשים תציג לי בבקשה אישור שאתה פטור. לא צריך להציג מכיוון שלא נקבע בהוראת השעה שיש צורך בדבר הזה.

אם מתקין תקנת הוראת השעה שזה מנכ"ל משרד הבריאות שחתום עליה, היה מעוניין שאנשים יסתובבו עם אישורים, הוא היה קובע מנגנון שלם סביב זה, כלומר, ממי לקבל את האישור, מה צריך להיות כתוב באישור, באיזה תנאים צריך להציג אותו, מתי צריך לשאת אותו, למי להציג אותו וכו'. כלומר, היה מנגנון שלם סביב עניין האישורים. מאחר ומתקין הוראת השעה נמנע מכך, הוא עשה את זה שלא בטעות, לפי דעתי, די ברור שזה בכוונת מכוון וגם באופן מפתיע אולי, באופן ראוי.

מאחר והמדינה קבעה כללים מי פטור ומי לא ומאפשרת לכל אזרח לנהוג בסבירות וביושר ולקרוא האם הוא פטור או לא ואם אדם מוצא את עצמו שהוא פטור מכיוון שכך כתוב בתנאים והוא עומד בתנאים האלה כי הוא באמת טובל ומתקשה באופן משמעותי, אז הוא פטור ואין שום סמכות לאף אדם אחר, גם לא לשוטרים, לבקש ממנו אישור לדבר הזה וגם אם היה לו אישור לדבר הזה, לא האישור היה פוטר אותו. אלא זה בסך הכל היה עדות מסוימת לזה שהוא עומד בתנאי הסעיף, אבל גם בלי העדות הזאת ומכיוון שבוודאי אין צורך להשיג אותה, ואנחנו גם לא יודעים באיזה תנאים היא צריכה לעמוד, אז אפשר להתעלם לחלוטין מהעניין הזה.

ומי שקיבל דו"ח בגלל שהוא לא הציג לשוטר אישור, אז הוא קיבל דוח בטעות. כי אם האדם פטור אז הוא פטור והיה צריך להקשיב לו ואפשר לבקש להישפט ולהסביר לשופט את הדברים האלה ואני מקווה ומעריך ששופט שעובד באופן הגיוני וראוי גם יבטל את הדוח מאשר שאדם שפטור מחובת עטיית המסכה לא צריך לשלם כסף לחינם על משהו שניתן לו בטעות.

דבר נוסף שאני רוצה לסיים בו זה שאנחנו הישראלים יש לנו ב - DNA שלנו כחברה, כאומה, משהו שקיבלנו מאבותינו, שצריך ללמד זכות על כל אדם וצריך לראות כל אדם כאדם ראוי מראש ולא להסתכל על אנשים כעל אנשים לא ישרים.

אז כשאתם רואים אדם שלא עוטה מסכה, לא משנה - במרחב הציבורי או במקום סגור, בכל מקום שהוא, צריך מלכתחילה לחשוב עליו, ללמד עליו זכות שהוא כנראה פטור מהחובה הזאת ולא לבוא אליו בטענות ולהסתכל עליו כאדם שמשקר או מרמה.

אפילו אדם, אפילו נאשם בפלילים ויש לנו אפילו ראש ממשלה כזה, הוא זכאי עד שלא הוכחה אשמתו. זאת אומרת, התפיסה היא שאדם אינו אשם בשום דבר ואינו מרמה בשום דבר, כל עוד לא הוכח אחרת ולכן כך צריך להסתכל על הדברים.

אני מצפה ומקווה שכולנו נלמד לשמור על הזכויות שלנו, במיוחד בעת הזו, שאנחנו רואים שהמדינה אינה נוהגת בנו ביושר כל כך ומשתמשת במומחים לפסיכולוגיה כדי ליצור תסיסה ועוינות של אזרח כלפי אזרח אחר ואני יודע על אנשים שסובלים עם בעיות בלב, וכל מיני בעיות בריאות אחרות שעטיית המסכה ממש מסוכנת להם, ועדיין נאלצים ללכת עם מסכה בגלל העליהום הציבורי, בגלל ההתנהלות הציבורית הלא ראויה, כיון שככה הנחילו לציבור נרטיב מאוד פסול סביב העניין הזה.

אני חושב שאנחנו האזרחים צריכים להגיד לשלטון: עד כאן. אנחנו לא נשחק את המשחק ולא ניפול בפח הזה ואנחנו כן נלמד זכות איש על אחיו וכן נחשוב על כל אדם שלא עוטה מסכה, קודם כל לראות שאולי הוא פטור ואולי יש לו קושי משמעותי, כי המדינה הכירה בזה שיש קבוצת אנשים כזאת, יכול להיות שהיא גדולה או קטנה, אני אישית לא יודע, אבל יש קבוצת אנשים שהם פטורים.

אני מקווה מאוד שתיישמו את זה, כל האנשים שהם פטורים וגם האנשים שלא פטורים, תתייחסו בכבוד לאלה שלא עוטים מסכה במרחב הציבורי, בין אם זה ברחוב ובין אם זה בקניון ובין אם זה בסופר ובין אם זה ובמיוחד אפילו אם זה בבתי הספר, ולהתנהג באמת כמו שצריך איש אל אחיו.

אני מקווה שההקלטה הזאת תסייע לציבור ולאנשים ושיהיה לכולנו בהצלחה ושנעבור את הכל בשלום. כל טוב.